

Περί του Ευρωπαϊκού νομοθετικού πλαισίου για τις αμβλώσεις

Στις 13 Φεβρουαρίου 2003, τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο ὑπερψήφισε τὴν ὑπ' ἀριθμ. Α50020/2003 Ἐκθεση τῆς Εὐρωβουλευτοῦ Ulla Margrethe Sandæk «γιὰ τὴ στήριξη τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν δράσεων ποὺ ἀφοροῦν στὴν ἀναπαραγωγὴ καὶ τὴ σεξουαλικὴ ζωὴ καὶ τὰ συναφῆ δικαιώματα στὶς ἀναπτυσσόμενες χώρες».

Σύμφωνα μὲ τὴν παραπάνω ἔκθεση προτείνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔμμεσα ἢ νομιμοποίηση τῶν ἀμβλώσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ οικονομικὴ ὑποστήριξη τῶν σχετικῶν πολιτικῶν καὶ δράσεων.

Κατόπιν τούτων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δηλώνει τὰ ἑξῆς:

Κατανοοῦμε τὸ μέγεθος τοῦ προβλήματος καὶ ἀναγνωρίζουμε τὸ πραγματικὸ ἐνδιαφέρον τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν φορέων γιὰ τὴν ἐπίλυση ὅλων τῶν προβλημάτων ποὺ ἄπτονται τῆς σεξουαλικῆς καὶ ἀναπαραγωγικῆς υγείας, μάλιστα δὲ αὐτὸ τῆς ὑψηλῆς θνησιμότητος γυναικῶν, οἱ ὁποῖες ὑποβάλλονται σὲ συγκεκριμένες μορφές ἀμβλώσεων στὶς ἀναπτυσσόμενες χώρες.

Εἶναι ἐμφανὲς ὅτι τὸ ψήφισμα παρουσιάζει πολλὰ θετικὰ στοιχεῖα, ὅπως τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἀμβλώσεως ὡς πρακτικῆς οἰκογενειακοῦ προγραμματισμοῦ, τὴν πρόταση τῆς ρύθμισης σαφῶς καὶ μόνον γιὰ τὴν προστασία τῆς μητέρας, τὴν ἔμφαση στὴν ἀνάγκη ἐνημέρωσης καὶ ἀνάληψης ἀτομικῆς εὐθύνης, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν συμμετοχὴ οἰκογενειακῶν φορέων στὴ διαδικασία ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφίσματος.

Παρὰ ταῦτα, πιστεύουμε ὅτι:

α) Ἡ ἀμβλωση δὲν ἀποτελεῖ ἀτομικὸ δικαίωμα ἀλλὰ ἠθικὰ ἀπαράδεκτη πράξη, ἢ δὲ νομιμοποίησή της, ἔμμεση ἢ ἄμεση, ἀνεπίτρεπτη κοινωνικὴ ἐκτροπή.

β) Σὲ κανένα σημεῖο τοῦ ψηφίσματος δὲν γίνεται ἀναφορὰ στὴν ἠθικὴ διάσταση τοῦ θέματος.

γ) Ἐνῶ ὑπερτονίζεται ἡ ἀνάγκη προστασίας τῆς υγείας καὶ τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τῆς μητέρας, συστηματικὰ παρασιωπῶνται τὰ δικαιώματα τοῦ ἐμβρύου.

δ) Ἡ διάκριση ποὺ γίνεται ἀνάμεσα σὲ ἐπικίνδυνες καὶ μὴ ἐπικίνδυνες ἀμβλώσεις ἀφήνει περιθώρια νὰ συμπεράνει κανεὶς ὅτι οἱ μὴ ἐπικίνδυνες ἐπιτρέπονται.

ε) Ἡ ἀναπτυξιακὴ πολιτικὴ ἀσφαλῶς καὶ παίζει σημαντικὸ ρόλο στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος. Οἱ πολιτικὲς ὁμως καὶ οἱ δράσεις ποὺ προτείνονται περιορίζονται μόνον στὴν ἐνημέρωση καὶ τὸν οἰκογενειακὸ προγραμματισμὸ καὶ καθόλου στὴν καλλιέργεια τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀξιών καὶ τῆς προσωπικῆς εὐθύνης ἀπέναντι τῆς οἰκογένειας, τῆς κοινωνίας καὶ κυρίως τῆς ἐμβρυϊκῆς ζωῆς.

στ) Ἡ ἐν λόγῳ ρύθμιση δὲν προσφέρει οικονομικὰ κίνητρα, προτείνει ὁμως τὴν οικονομικὴ κάλυψη τοῦ ὅλου προγράμματος, ἐξυπνοώντας προφανῶς καὶ τὶς ἀμβλώσεις.

Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι:

Α) Δεδομένου ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἀναπτυξιακὴ συνεργασία ἐφαρμόζεται πάντοτε ἐντὸς τοῦ νομοθετικοῦ πλαισίου τῆς ἐνδιαφερόμενης χώρας, οἱ ἀναπτυσσόμενες αὐτὲς χώρες, ἰδίως ὅσες ἀπαγορεύουν ἢ θέτουν περιορισμοὺς στὶς ἀμβλώσεις, δὲν θὰ ὑποχρεωθοῦν ἔμμεσα ἢ ἄμεσα νὰ προσαρμόσουν τὶς νομοθεσίες τους.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, θεωροῦμε ἠθικὰ ἐπιβεβλημένο νὰ ὑπάρξει σαφὴς ἀναφορὰ στὸ κείμενο ὥστε νὰ διασφαλισθοῦν οἱ νομοθεσίες τῶν χωρῶν ποὺ λαμβάνουν Εὐρωπαϊκὴ ὑποστήριξη νὰ ἐξαιροῦν τὶς ἀμβλώσεις ἀπὸ τὴν χρηματοδότηση, ἂν κρίνουν ἔτσι.

Β) Τέλος, δέν θά ύπάρξει οίασδήποτε μορφής διάκριση έναντι όργανισμών ανάπτυξης και υγείας, οί όποίοι δέν υίοθετούν την προτεινόμενη από την ρύθμιση οικονομική ύποστήριξη τών άμβλώσεων.